

РЕШЕНИЕ

№ 1740

гр. Варна, 18.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: С.Т.

при участието на секретаря Х. И.
като разгледа докладваното от С. Т. Гражданско дело № 20213110103282 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от „****“ ЕАД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление *** срещу И. Х. К., с ЕГН ***** и адрес ***, с която са предявени обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.422, ал.1 ГПК за приемане за установено в отношенията между страните, че ответницата дължи на ищцовото дружество следните суми, за които е издадена заповед за изпълнение № 262126/04.12.2020г. по ч.гр.д. № 15473/2020г. по описа на ВРС:

сумата от общо 5350.71 лв. /пет хиляди триста и петдесет лева и седемдесет и една стотинки/ за незаплатени задължения по Договор за финансов лизинг № **** г., от която сума:

1. 1851.12 лева - изискуеми неплатени лизингови вноски и вноски за разсрочено плащане на застраховка „КАСКО на МПС“ по застрахователна полица „КАСКО на МПС“, дължими за периода от м. април 2020г. до м. ноември 2020г.;

2. 286.86 лева - дължими вноски по застрахователни премии по застраховка „Гражданска отговорност“, заплатени от лизингодателя и дължими от лизингополучателя – Застрахователна премия по полица № ***, вноски 1, падеж ***г.;

3. 200.22 лева - представляващи част от данък ПС за 2020 г., заплатен от лизингодателя и префактуриран на лизингополучателя, съгласно Фактура № ***от ***г.;

4. 696.00 лева – част от заплатена сума за временно преустановяване на владението

на МПС, дължима съгласно т.9.8 от общите условия на „****“ ЕАД по договори за финансов лизинг;

5. 12.25 лева – неустойка за забава за плащане на лизингови вноски с падеж от 20.08.2019г. до 20.04.2020г.;

6. 1108.26 лева – дължимо ДДС поради разваляне на договора съгласно т.12 от Договора за лизинг;

7. 1200 лева – неустойка с обезщетителен характер в размер на 15% от доставната цена по договора,

ведно със законната лихва върху посочените суми, считано от подаване на заявлението в съда – 01.12.2020 г. до окончателното изплащане на задължението.

Ищецът основава исковите си претенции на следните фактически твърдения, заложили в обстоятелствената част на **исковата молба**:

На ***г. между „****“ ЕАД, като лизингодател и И. Х. К., с ЕГН *****, като лизингополучател, бил сключен Договор за финансов лизинг с № **. Предмет на договора бил предоставянето на лизинг на МПС марка и модел „****“, рама ***, изключителна собственост на „****“ ЕАД.

По силата на този договор, „****“ ЕАД предоставило на И. Х. К., с ЕГН *****, лизинговия обект, за възмездно ползване при заплащане на месечни лизингови вноски и други дължими суми предвидени в Договора за финансов лизинг и приложените към него Общи условия и погасителен план. По силата на лизинговия договор лизингополучателят се задължил да изплаща гореописания автомобил на 48 /четиридесет и осем/ лизингови вноски, съгласно погасителен план, неразделна част от Договора, в който са посочени стойността на лизинговите вноски и падежа на всяка от тях.

Съгласно т. 7 от договора за финансов лизинг в случай на забава на плащането на лизингова вноска с повече от 5 /пет/ дни лизингополучателят дължал неустойка в размер на законната лихва за забава върху неплатената сума, дължима за периода на забавата, изчислена от датата, на която сумата първоначално е станала изискуема.

Съгласно т. 10.2 от договора за финансов лизинг активът следвало да има непрекъснато застрахователно покритие за целия срок на договора при условията на многогодишна полица „КАСКО на МПС“ и разсрочено заплащане на премията на вноски, дължими заедно с всяка лизингова вноска, съгласно погасителния план към договора.

Съгласно т. 13.1. от ОБЩИ УСЛОВИЯ на „****“ ЕАД - гр. *** по договори за финансов лизинг (ОУ) лизингодателят, в качеството си на собственик, застрахова имуществото в посочена от него и приемлива за лизингополучателя застрахователна компания. Застрахователните договори се сключвали за срока на Договора за финансов лизинг при условията на т. 13.3, като до датата на прехвърляне на правото на собственост върху имуществото на лизингополучателя, същото следвало да има валидни застраховки при избрания застраховател. До датата на прехвърляне на правото на собственост върху имуществото лизингополучателят се задължавал да заплаща на лизингодателя всички

дължими разходи по застрахователните договори, в т.ч. застрахователните премии по сключените застраховки през целия срок на Договора съгласно предпоставките и изискванията на настоящите Общи условия.

Съгласно т. 13.2. от ОУ, когато имуществото е моторно превозно средство, Лизингодателят сключвал за периода на действие на Договора по отношение на превозното средство задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и ако това е уговорено в Договора - застраховка „Пълно автокаска“ /включваща клауза „А“ на застраховка „Каско на МПС“/ в посочена от него и приемлива за Лизингополучателя застрахователна компания, чрез застрахователен агент или застрахователен брокер, посочени от Лизингодателя и предоставя на Лизингополучателя сметка за дължими суми за застрахователните премии.

В т. 7.1. от приложените Общи условия на „Амиго Лизинг“ ЕАД по договори за финансов лизинг било установено, че лизингополучателят заплаща на лизингодателят периодични лизингови вноски при условията на този раздел VII, съгласно погасителен план, представляващ неразделна част от договора. Всяка лизингова вноска включвала главница и лихва. Съгласно т. 7.2 лихвата била фиксирана за целия срок на договора и се определяла в него.

Сумата на всяка лизингова вноска се формирала от главница и лихва определена съобразно чл. 2.7 от договора фиксирана за целия срок на договора.

На основание горното върху главницата на всяка една лизингова вноска посочена, като размер в погасителния план, се начислявала лихва, съгласно уговореното в ОУ и договора, чиито размер също се посочвал в погасителния план и е част от общата сума на лизинговата вноска.

Посочената в погасителния план лихва била определена за периода на всяка една лизингова вноска, като сумата се формира на база общия лихвен процент договорен в договора за финансов лизинг, като общата сума на дължимата лихва се разделяла на съответните части съобразно броя на лизинговите вноски.

След сключване на договора ответникът престанал да изпълнява задълженията си за плащане на изискуемите задължения в уговорените срокове, поради което с помощта на трето лице – специализирано дружество, ищецът успял да си възстанови владението върху лизинговото МПС, но поради невъзможност на установи последващ контакт с лизингополучателя не успял да прекрати договора поради неизпълнение от страна на лизингополучателя. Изявление за прекратяване на договора за финансов лизинг се прави с исковата молба.

До момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, по което било образувано ч.гр.д. № 15473/2020г. по описа на ВРС задълженията на И. Х. К., с ЕГН ***** към ищцовото дружество по Договор за финансов лизинг с № *** от *** г. били в размер на 5350.71 лв. /пет хиляди триста и петдесет лева и седемдесет и една стотинки/, от които :

1. 1851.12 лева - изискуеми неплатени лизингови вноски и вноски за разсрочено плащане на застраховка „КАСКО на МПС“ по застрахователна полица „КАСКО на МПС“, дължими за периода от м. април 2020г. до м. ноември 2020г., както следва:

- 100.42 главница на единадесета лизингова вноска в размер на 97.07 лв. и част от договорна лихва в размер на 3.35 лева дължими по фактура № *** с падеж *** г., като общата дължима сума по фактурата е 250.10 лева, от които 97.07 лева - главница на единадесета лизингова вноска дължима за месец април 2020 г., 114.78 лева - договорна лихва за съответния месец и 38.25 лева - 11 вноска на застрахователна премия по полица КАСКО на МПС дължима за месец април 2020 г.;

- 250.10 лева дължима сума по фактура № *** с падеж *** г., от които 99.08 лева - главница на дванадесета лизингова вноска по договора дължима за месец май 2020 г., 112.76 лева - договорна лихва върху лизинговата вноска, 38.25 лева -12 вноска на застрахователна премия по полица КАСКО на МПС дължима за месец май 2020 г.;

-250.10 лева дължима сума по фактура № ***с падеж *** г. които 101.14 лева - главница на тринадесета лизингова вноска по договора дължима за месец юни 2020г., 110.71 лева - договорна лихва върху лизинговата вноска, 38.25 лева - 13 вноска на застрахователна премия по полица КАСКО на МПС дължима за месец юни 2020 г.;

- 250.10 лева дължима сума по фактура № ***с падеж *** г., от които 103.24 лева главница на четиринадесета лизингова вноска по договора дължима за месец юли 2020г., 108.61 лева - договорна лихва върху лизинговата вноска, 38.25 лева -14 вноска на застрахователна премия по полица КАСКО на МПС дължима за месец юли 2020 г.;

- 250.10. лева дължима сума по фактура № ***с падеж *** г., от които 105.38 лева - главница на петнадесета лизингова вноска по договора дължима за месец август 2020 г., 106.47 лева - договорна лихва върху лизинговата вноска, 38.25 лева - 15 вноска на застрахователна премия по полица КАСКО на МПС дължима за месец август 2020 г.;

- 250.10 лева дължима сума по фактура № ***с падеж *** г., от които 107.57 лева - главница на шестнадесета лизингова вноска по договора дължима за месец септември 2020 г., 104.28 лева - договорна лихва върху лизинговата вноска, 38.25 лева - 16 вноска на застрахователна премия по полица КАСКО на МПС дължима за месец септември 2020 г.;

- 250.10 лева дължима сума по фактура № ***с падеж *** г., от които 109.80 лева - главница на седемнадесета лизингова вноска по договора дължима за месец октомври 2020 г., 102.50 лева - договорна лихва върху лизинговата вноска, 38.25 лева - 17 вноска на застрахователна премия по полица КАСКО на МПС дължима за месец октомври 2020 г.;

- 250.10 лева дължима сума по фактура № ***с падеж *** г., от които 112.08 лева - главница на осемнадесета лизингова вноска по договора дължима за месец ноември 2020, 99.77 лева - договорна лихва върху лизинговата вноска, 38.25 лева - 18 вноска на застрахователна премия по полица КАСКО на МПС дължима за месец ноември 2020 г.

2. 286.86 лева - дължими вноски по застрахователни премии по застраховка „Гражданска отговорност“, заплатени от лизингодателя и дължими от лизингополучателя –

Застрахователна премия по полица № ***, вноски 1, падеж ***г.;

3. 200.22 лева - представляващи част от данък ПС за 2020 г., заплатен от лизингодателя и префактуриран на лизингополучателя, съгласно Фактура № ***от ***г.;

4. 696.00 лева – част от заплатена сума за временно преустановяване на владението на МПС, дължима съгласно т.9.8 от общите условия на „****“ ЕАД по договори за финансов лизинг;

5. 12.25 лева – неустойка за забава за плащане на лизингови вноски с падеж от 20.08.2019г. до 20.04.2020г.;

6. 1108.26 лева – дължимо ДДС поради разваляне на договора съгласно т.12 от Договора за лизинг;

7. 1200 лева – неустойка с обезщетителен характер в размер на 15% от доставната цена по договора.

До подаване на исковата молба претендираните суми не били платени от лизингополучателя, поради което за ищцовото дружество възникнал правен интерес за предявяване на претенции по съдебен ред.

Ищцовото дружество подало заявление за издаване на заповед за изпълнение за дължимите суми. По заявлението било образувано ч.гр.д. № 656/2020г. по описа на ВРС и била издадена заповед за изпълнение. Ищцовото дружество получило указания за предявяване на иск за установяване на вземанията, за които била издадена заповед за изпълнение на основание чл.415, ал.1, т.2 ГПК – поради връчване заповедта за изпълнение чрез залепване на уведомление.

Ищецът моли за уважаване на предявените искове, прави искания по доказателствата и претендира присъждане на направените в производството разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил **отговор** от ответника, чрез назначеният му особен представител, с който се оспорват исковете по основание и размер.

Оспорва се ищцовото дружество да е било изправна страна по договор за лизинг, включително да е осигурило необезпокоявано ползването на движимата вещ през целия период на договора. Оспорва се от страна на ответника да е било допуснато неизпълнение на неговите задължения по договора.

Издадената фактура № ***, с падеж *** за дължима вноска за м. април 2020г., включвала задължение, за което е издадена и фактура № ***г. От това следвало, че фактура № ***, с падеж ***г. или не съществува или е издадена без предмет, доколкото вноската за м.април 2020г. вече е начислена по друга фактура.

Автомобилът, предмет на договора за лизинг, бил изнет от страна на лизингодателя през м. октомври 2020г., поради което нямало основание да се дължат каквито и да е плащания по лизинговия договор след този момент. Сумите в размер на 250.10 лева по фактури №№ ***и ***били недължими, като се въвежда и възражение за нищожност на клаузите в общите условия на ищцовото дружество, позволяващи едновременно

преустановяване на владението на МПС от лизингодателя и дължимостта въпреки това на лизинговите вноски.

Оспорва се за лекия автомобил, предмет на договора за лизинг, да е била сключвана застраховка „Каско на МПС“ за срока на лизинговия договор, поради което били недължими начислените за м. април, май, юни, юли, август, септември, октомври и ноември вноски за застрахователна премия по полица „Каско на МПС“ в размер на 38.25 лева на месец. Отделно от това, за месец април били начислени два пъти по 38.25 лева. Дори да се представели доказателства за сключена застраховка „Каско на МПС“ се оспорва да е изпълнено изискването по чл.13.1 от Общите условия лизингодателя да е получил изричното писмено съгласие на лизингополучателя по условията на застрахователния договор. Оспорва се ответникът да е бил информиран за сключената застраховка „Каско на МПС“ с оглед изискването договорът да бъде сключен с приемлива за лизингополучателя застрахователна компания.

От представената комбинирана застрахователна полица, издадена от „Застрахователно дружество Евроинс“ АД, от страна на лизингодателя бил сключен договор не само за изискуемата по договора за лизинг и задължителна по закон застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, но и за доброволна застраховка „Правна помощ при ПТП“, за която страните по лизинговия договор не са се договаряли да бъде сключвана, още по-малко застрахователната премия по нея да бъде възлагана в тежест на лизингополучателя. По изложените причини застрахователната премия по доброволна застраховка „Правна помощ при ПТП“ в размер на 8.00 лева, както и начисления върху нея данък в размер на 0.16 лева не се дължали от ответника.

Оспорва се в договора за лизинг да е уговорено задължение за лизингополучателя да заплаща местния данък за автомобила за периода на действие на договора. Дори да се приемело обратното, то автомобилът бил иззет от страна на лизингодателя през м. октомври 2020г. и нямало основание лизингополучателят да дължи втората вноска за местния данък за автомобила към Община ***с падеж 02.11.2020г. в размер на 100.11 лева.

Уговорката в т.9.8 от общите условия, предвиждаща възлагането в тежест на лизингополучателя на всички разноски за временно преустановяване на владението на МПС имала качеството на неравноправна клауза, защото предполагала възлагане в тежест на лизингополучателя на разноски, чийто размер е определен в отделна договорка между лизингодателя и трето лице.

Оспорва се да сторени разноски за репатрирането на автомобила в размер на 696 лева, като се твърди, че ответникът е оказал съдействие на лизингодателя за предаването на владението на автомобила и реално разноски за репатрирането не са били направени. Дори да било възможно извършването на разходи за репатриране на автомобила претендираната сума от 696 лева била силно завишена и не отговаряла на реални разноски, които биха били сторени, в случай, че бъде извършено репатриране на автомобила.

На следващо място не били налице доказателства кога са извършени вноските за м.

август 2019г., септември 2019г., март 2020г. и април 2020г. и не ставало ясно защо ищецът счита, че е налице забава по отношение на тези вноски и претендира неустойка за забавено плащане за същите.

Оспорва се и дължимостта на сумата от 1108.26 лева, представляваща ДДС. Не било ясно върху каква данъчна основа е начислена, колко е платения от лизингополучателя ДДС и върху кои суми е начислен платения ДДС. В рамките на начислените погасителни вноски по договора за лизинг следвало да е включен дължимия ДДС за всяка вноска. Договорът за лизинг бил прекратен предсрочно и останалите лизингови вноски след прекратяването така и не били начислявани и върху тях ДДС не се дължи.

Неясно било върху каква основа е начислена претендираната неустойка. Ако тя била начислена върху покупната цена на автомобила, то неоснователно не било взето под внимание, че част от тази сума е погасена от лизингополучателя с плащането на лизинговите вноски. Уговорката за начисляване на такава неустойка представлявала неравноправна клауза.

Отделно от това в чл.8.1. от договора за лизинг било предвидена като обезпечение да бъде ставен запис на заповед от лизингополучателя със задължение за актуализиране съобразно размера на задължението по договора. Ако действително имало неизпълнение по договора, то лизингодателят следвало да съхранява запис на заповед, отразяващ размер на дълга по договора за лизинг.

Моли за отхвърляне на предявените искове и прави искания по доказателствата.

В открито съдебно заседание ищцовото дружество не изпраща представител. С писмена молба, постъпила преди заседанието, заявява, че поддържа исковите и моли за тяхното уважаване и присъждане на разноски по делото. Ответникът се представлява от назначения му особен представител, който оспорва исковите и моли за отхвърлянето им.

СЪДЪТ, преценявайки събраните, по делото доказателства, по реда на [чл. 12 от ГПК](#) и [чл. 235, ал. 2 от ГПК](#), приема за установено следното **от фактическа страна**:

На ***г. между страните е сключен договор за финансов лизинг, по силата на който ищцовото дружество се задължило да придобие и предостави на ответника автомобил *** с шаси ***и доставна цена 8000.01 лева. Задълженията на ответника по договора са за заплащане на първоначална вноска в размер на 1600.01 лева и 48 месечни лизингови вноски при лихвен процент 24.90 % за целия срок на договора, както и такса за разглеждане и оценка на кредитоспособността в размер на 128.01 лева и разходи за регистрация на автомобила в КАТ в размер на 157.99 лева. В договора е предвидено автомобила да има непрекъснато застрахователно покритие за целия срок на договора при условията на многогодишна полица „Каско на МПС“ и разсрочено заплащане на премията на вноски, дължима заедно с всяка лизингова вноска, съгласно погасителен план към договора и предвиденото в приложимите общи условия на ищцовото дружество. Надлежно заверено за вярност копие от договора за финансов лизинг и погасителен план към него, подписани лично от ответника са представени с исковата молба и приобщено към доказателствата по

делото /л.9-16/.

С исковата молба са представени и общи условия по договори за финансов лизинг приети с решение на Съвета на директорите на ищцовото дружество от 30.11.2018г., които са подписани от ответника при получаването им /л.20-46/.

Изпълнението на задълженията на ищцовото дружество по закупуване на автомобила и предоставянето му на ответника се удостоверява от съставен на ***г. приемо-предавателен протокол /л.17-18/.

За автомобила е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с период на действие от 29.05.2020г. до 28.05.2021г. Ищецът е представил копие от застрахователната полица, както и доказателства за извършените плащания на застрахователната премия съобразно уговореното със застрахователя /л.59-63/.

Ищцовото дружество на ***г. е заплатило на столична община данък МПС за 2020г. в размер на 200.22 лева за процесния автомобил предоставен на ответника, видно от представено от ищеца платежно нареждане /л.64-65/.

За изясняване фактичестката страна на спора са ангажирани специални знания посредством назначена съдебно-счетоводна експертиза.

В заключението си вещото лице посочва, че размерът на задълженията на ответника към момента на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 01.12.2020г. и към момента на подаване на исковата молба – 05.03.2021г са в общ размер на 5350.71 лева, като по отделни пера включват:

Задължения за лизингови вноски от 11-та до 18-та – 1851.12 лева, включително 835.36 лева главница и 748.01 лева договорни лихви;

За застраховка „Гражданска отговорност“ – 282.86 лева;

За застраховка „Каско“ – 267.75 лева;

За данък МПС – 200.22 лева;

За такса преустановяване ползването на актив – 696 лева;

За неустойка по фактури – 12.25 лева,

За неустойка в размер на 15% от доставната цена – 1200 лева и

За ДДС при прекратяване на договора – 1108.26 лева, съгласно т.12 от договора

Съдът кредитира заключението на вещото лице като мотивирано, обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните по делото /л.157-159/.

Предвид така установеното от фактическа страна, **СЪДЪТ** формулира следните изводи от **правна страна**:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 422 ГПК, за вземанията по които в полза на ищеца е издадена заповед за изпълнение по приобщеното гр.д. № 15473/2020 г. по описа на ВРС. Заповедта за изпълнение е връчена в условията на чл. 47, ал.5 от ГПК, при действието на актуалната редакция на чл. 415, ал.1, т.

2 от ГПК, поради което за ищеца е налице правен интерес от водене на установителните претенции срещу ответника. Исковете са предявени в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, поради което са допустими и следва да бъдат разгледани по същество.

Разпоредбата на чл.342, ал.2 ТЗ предвижда, че с договора за финансов лизинг /ДФЛ/ лизингодателят се задължава да придобие вещ от трето лице при условия, определени от лизингополучателя, и да му я предостави за ползване срещу възнаграждение. Разпоредбата в ал.3 предоставя възможност на лизингополучателя да придобие вещта по време на договора или след изтичане на срока му. Предвид посочените правни норми, разпоредбата на чл.344 ТЗ, съгласно която лизингодателят има задълженията на наемодател по чл.230 ЗЗД, и препращащата норма на чл.347, ал.2 ТЗ, основните задължения на лизингодателя по договора за финансов лизинг са следните: 1/ да придобие вещта - предмет на договора за лизинг от трето лице при условия, определени от лизингополучателя; 2/ да предаде лизинговия обект за ползване на лизингополучателя и да му предостави свободното ползване в рамките на срока на договора; 3/ да прехвърли на лизингополучателя собствеността на лизинговата вещ в уговорения срок. По своята същност финансовият лизинг представлява специфична финансова операция за предоставяне на кредит във веществена форма по избор на лизингополучателя. Задълженията на лизингополучателя са предвидени в разпоредбата на чл.345 ТЗ: 1/ има задълженията на наемател съгласно чл.232 и чл.233, ал.2 ЗЗД, а именно да си служи с вещта за определеното в договора ползване, а при липса на такова - съгласно предназначението ѝ, /чл.232 ЗЗД/, да плаща лизинговата цена и разходите, свързани с ползването на вещта /чл.232, ал.2 ЗЗД/, да съобщава незабавно на лизингодателя за повредите и посегателствата, извършени върху наетата вещ /чл.233, ал.2 ЗЗД/.

Съобразно твърденията в исковата молба и въведените с отговора на исковата молба възражения от назначения на ответника особен представител, съдът с доклада по делото е разпределил доказателствената тежест между страните. В тежест на ищеца е възложено да установи при условията на пълно и главно доказване, че е сключен валиден договор за лизинг на автомобил, че са сключени застраховките Каско и ГО за автомобила по правилата на ОУ на ищеца, че същите са за сметка на лизингополучателя и той е изпаднал в забава за плащането им, размерът на вземанията.

Сключването на договора за финансов лизинг и възникването на валидно облигационно правоотношение между страните и съдържанието му се установяват от представените с исковата молба договор за финансов лизинг № *** от ***г., погасителния план към него и Общи условия на „****“ ЕАД по договори за финансов лизинг. Посочените документи, включително общите условия, са подписани на всяка страница от ищеца и ответника и съдържат постигнато съгласие по всички съществени елементи на лизинговото правоотношение. Ответникът в приемо-предавателен протокол от ***г. е удостоверил с подписа си, че е запознат с общите условия на ищцовото дружество, получил е екземпляр от тях и изрично се съгласява с тях и действителното им приемане. Съгласно чл.13.2 от общите условия на ищцовото дружество, последното сключва за периода на действие на договора по

отношение на превозното средство застраховка „Пълно автокаска“ и предоставя на лизингополучателя сметка за дължимите суми за застрахователни премии. Ищцовото дружество е изпълнило задълженията си по договора, като е придобило описания в договора конкретен автомобил и го е предоставило на ответника, видно от приемо-предавателен протокол от 30.05.2019г. Ищецът е представил доказателства за изпълнение на задължението си да сключи договор за застраховка „Каско“ за процесния автомобил и да заплати застрахователната премия по договора, както и за заплащането на задължителни застраховки „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и данък МПС за 2020г., който съгласно чл.12.2 от действащите между страните общи условия е разход за сметка на лизингополучателя. Налице са и доказателства за сключване на договор с трето за спора лице за извънсъдебно събиране на просрочени парични вземания и възстановяване на владението по активи, както и извършването на такива разходи от страна на ищеца. Ответникът не е извършвал плащания на задълженията си по договора след 21.08.2020г., което се установява от заключението на вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза, с която се установява и размера на дължимите от ответника суми по силата на договора за финансов лизинг между страните.

По изложените съображения исковите претенции се явяват доказани по основание и размер и следва да бъдат уважени изцяло.

С оглед изхода от спора ищецът има право на поискани и доказано сторени разноси в исковото и в заповедното производство. Направените от ищеца разноси в исковото производство са в размер на 266.05 лева довнесена държавна такса, 400 лева депозит за особен представител на ответника, юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева и 250 лева депозит за възнаграждение на вещо лице. Разноските на ищеца в заповедното производство по ч.гр.д. № 15473/2020г. по описа на ВРС са в общ размер на 158 лева, от които 108 лева заплатена държавна такса и 50 лева юрисконсултско възнаграждение. Разноси в посочените размери следва да се възложат в тежест на ответника.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че И. Х. К., с ЕГН ***** и адрес *****ДЪЛЖИ** на „***** ЕАД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление г*** **следните вземания**, за които е издадена заповед за изпълнение № 262126/04.12.2020г. по ч.гр.д. № 15473/2020г. по описа на ВРС:

сумата от общо 5350.71 лв. /пет хиляди триста и петдесет лева и седемдесет и една стотинки/ за незаплатени задължения по Договор за финансов лизинг № *** от *** г., от която сума:

1. 1851.12 лева - изискуеми неплатени лизингови вноски и вноски за разсрочено плащане на застраховка „КАСКО на МПС“ по застрахователна полица „КАСКО на МПС“, дължими за периода от м. април 2020г. до м. ноември 2020г.;

2. 286.86 лева - дължими вноски по застрахователни премии по застраховка „Гражданска отговорност“, заплатени от лизингодателя и дължими от лизингополучателя –

Застрахователна премия по полица № ***, вноски 1, падеж ***г.;

3. 200.22 лева - представляващи част от данък ПС за 2020 г., заплатен от лизингодателя и префактуриран на лизингополучателя, съгласно Фактура № ***от ***г.;

4. 696.00 лева – част от заплатена сума за временно преустановяване на владението на МПС, дължима съгласно т.9.8 от общите условия на „***“ ЕАД по договори за финансов лизинг;

5. 12.25 лева – неустойка за забава за плащане на лизингови вноски с падеж от 20.08.2019г. до 20.04.2020г.;

6. 1108.26 лева – дължимо ДДС поради разваляне на договора съгласно т.12 от Договора за лизинг;

7. 1200 лева – неустойка с обезщетителен характер в размер на 15% от доставната цена по договора,

ведно със законната лихва върху посочените суми, считано от подаване на заявлението в съда – 01.12.2020 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА И. Х. К., с ЕГН ***** и адрес *** ДА ЗАПЛАТИ на „***“ ЕАД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление *** сумата от 1116.05 лв. /хиляда сто и шестнадесет лева и пет стотинки/, представляваща сторени в исковото производство съдебно-деловодни разноси, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА И. Х. К., с ЕГН ***** и адрес *** ДА ЗАПЛАТИ на „***“ ЕАД, с ЕИК ***и седалище и адрес на управление *** сумата от 158 лв. /сто петдесет и осем лева/, представляваща сторени в заповедното производство по ч.гр.д. № 15473/2020г. по описа на ВРС, съдебно-деловодни разноси, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Варненски окръжен съд, в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено и обявено.

Препис от настоящето решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____